

Titanic- ja oopperamatka Tallinnaan 8.-9.1.2014

Vanhat Ketut aloitti uuden vuoden komeasti kulttuurimatalla eteläisen naapurimme viehättävään pääkaupunkiin. Ihan Titanicilla ei matkaan päästy, mutta surullisen matkan tehneeseen valtamerialukseen pääsimme kyllä tutustumaan. Matkaan lähti 52 kulttuurinäköistä Kettua.

Kun Viking XPRS oli irtautunut laiturista, oli Ketuille tarjolla oma salaattipitoinen lounas laivan konferenssiosastolla. Ennen maukasta ateriala ja juomia kukin kohottautui jakkaraltaan kertomaan, mikä kettu hän oikein olikaan. Ja niin tuttuun kesken juttu luisti hyvin ruokailun yhteydessä.

Kahden ja puolen tunnin kevyen keinun jälkeen olimme jo jalat tukevasti Tallinnan satamassa, ja jo kohta puheenjohtajamme Leena jakoi meille huoneitten avaimia hyvätasoisessa Nordic Hotel Forumissa. Se sijaitsee aivan keskustassa, Viru-hotellia vastapäätä.

Illalla suuntasimme viereisen puiston poikki Estonia teatteriin Rahvusooper Estonian esitykseen. Luvassa oli Verdin hieno ooppera La Traviata. Vähän sekalaisin odotuksin asettauduimme täyteen Estonian saliin, ainakin ne, jotka eivät olleet oikein tuta virolaisen oopperataiteen kanssa. Mutta epäilijöitten ja ehkä asiaan vihkiytyneittenkin hämmästys oli suuri jo esiripun auetessa ja hienon peileihin kynttilälyhtyihin ja valtaisaan kattokruunuun perustuvan lavastuksen auetessa silmiemme eteen. Ja La Traviatan musiikkihan oli hienoa eikä tulkintakaan hävennyt. Mutta – pääosan, Violetan esittäjä, sopraano Kristel Pärtna, oli loistava! Kerrassaan hieno oopperakokemus!

Seuraavana aamuna Hotelli Nordic Forumissa runsaasta aamiaispöydästä selvittyämme meillä oli vapaata aikaa ostoksille, hierontoihin, jalkahoitoihin, shoppailuun, kävelyyn vanhassa kaupungissa tai muuhun mukavaan ja edulliseen toimintaan ennen iltapäivän Lentosatamassa käyntiä.

"Tarina, löydöt, legendat" -näyttely kertoo havainnollisesti aluksen rakennusprosessista ja yhdestä merihistorian legendaarisimmista onnettomuuksista, kun uppoamattomaksi uskottu alus törmäsi jäävuoreen ja vei mukanaan syvyyksiin 1 500 ihmistä.

Nerokas idea on, että näyttelyvieraat saavat jonkun oikean matkustajan maihinnousukortin. Näin voi näyttelytilassa kurkistaa "oman luokkansa" hyttiin, kulkea käytävillä ja portaikossa, tarkastella neljän kilometrin syvyyksistä pelastettuja esineitä. Valokuvien ja kertomusten myötä pääsee eläytymään siihen, millaisia toiveita ja unelmia oli ihmisillä, jotka aikanaan lähtivät tuon loistokkaan aluksen tuhoisalle matkalle. Koskettavan kierroksen päätteeksi voi nimelistalta katsoa, oliko kyseinen matkustaja vaipunut syvyyksiin vai pelastunut.

Havainnollinen videoesitys onnettomuuden eri vaiheista ja jäävuori, jota saattoi koskettaa, olivat suurenmoisia yksityiskohtia tässä näyttelyssä, jonka Tallinna on saanut ensimmäisenä kaupunkina Pohjois-Euroopassa.

Sitten Vikingin keula suuntautui Helsinkiä kohti klo 18. Suurin osa matka-ajasta taisi kulua laivan bistrobuffet-ravintolassa, mikä Ketuilla kuului matkan hintaan.

Katajanokan laiturissa näkyi vain tyytyväisiä ilmeitä – taas kerran.

Pontus Dammert ja Erkki Pohjanheimo

Kuvat Antero Takala